

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 293.

Elleve Session.

82de Møde.

Løvedagen den 31te Marts Kl. 7 Aften.

(Forsfat.)

J. A. Hansen: Til den Bemærkning, der nu fremkom, skal jeg svare, at jeg troede, Enhver var sine egne Ords bedste Fortolker. Dernæst forekommer det mig, at det, da den ærede Minister er saa optaget af Signelser idag, kan være ganske tilgibeligt, om jeg erindrer ham om en Signelse, han engang selv brugte om en Trædemølle, han havde seet paa sine Reiser i Udlandet; naar man vilde straffe No-gen, saa satte man dem ind i denne Trædemølle, den gik da rundt, men de kom aldrig videre, end de vare, men vare nødte til at blive ved at træde, thi ellers striede de overende; Trædemøllen gik, men de kom ikke af Stedet. Det forekommer mig, at den ærede Minister er i Begreb med at komme i en Trædemølle med sine Signelser.

Indenrigsministeren: Jeg synes netop, at disse Forhandlinger give god Anledning til at tænke paa Trædemøllen.

Sable: Jeg vil kun gøre den oplysende Bemærkning til hvad den ærede Minister sagde, at netop for den Opfattelse, som den ærede Minister gjorde gjældende, at man i et enkelt Tilfælde kan blive tillagt en Rast, der ikke gjælder for alle Tilfælde, have vi i denne Tid haft adskillige Doomspræmisser.

Nimestad: Jeg skal blot bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) gjorde den Paastand, at Enhver var sine egne Ords bedste Fortolker, saa gjælder det kun i en vis Indskrænkning, saavel med Hensyn til Ordene, som med Hensyn til Forholdene og Tilfældene i det Hele, og den Sætning, at Enhver er sine egne Ords fletteste Fortolker, gjælder i en lige saa høj Grad som den anden. Hvad enten nu imidlertid den ene eller den anden af disse Sætninger bliver opstillet, saa har det ingen Verdi ligeoverfor klare Ord; et saadant klart Ord er Ordet „tvetydig“, det betegner i dette Tilfælde, at Ministeriet har havt Cet paa Køberne og et Andet i Hjertet, og det er, som bekendt, en Mistilids til Ministeriets Charakter.

J. A. Hansen: Maa jeg blot dertil bemærke, at Verdien af den ærede Rigsdagsmands Ord overlader jeg det ganske til Thinget at bedømme.

Da ingen flere begjærede Ordet, frede man til Afstemning, hvorved:

- 1) Den første Deel af Fiskeris Forslag: Det første Ord „At“ indgaaer, og efter „Sportler“ indskydes „bor“.
- 2) Den første Deel af Beslutningen, med den vedtagne Foranbring, saalydende: „Justits- og Magistratsmedlemmer, der